

Arrest

nr. 86 667 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 3 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SCHIJNS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 september 2011 het Rijk binnen en diende op 21 september 2011 een asielaanvraag in. Op 11 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Het onderhavig beroep is gericht tegen deze beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dhaka (Bangladesh). U zou Bangladesh een eerste keer hebben verlaten in december 2006. Dit omwille van de 'care taker government' die aan de macht was. U zou naar Griekenland gegaan zijn. Aan het einde van augustus 2008 zou u teruggekeerd zijn naar Bangladesh per vliegtuig met documenten van de Griekse autoriteiten. U zou teruggekeerd zijn naar Bangladesh omdat uw moeder ziek was. Sinds 2004 zou u lid zijn van de 'Bangladesh Nationalist Party' ("BNP"). U zou mensen naar de meetings

hebben gebracht en u zou zelf naar meetings gaan. Op 7 juli 2011 was er een protestmanifestatie. Er zou een gevecht ontstaan zijn tussen de "BNP" en de 'Awami-League'. Er zou een secretaris van de 'Awami-League' gedood zijn. Op 7 juli 2011 zou de vader van het slachtoffer een rechtszaak tegen u hebben ingediend tegen u wegens moord. Op 8 juli 2011 werd er een rechtszaak aangaande illegale wapens tegen u ingediend. U zou vermoeden dat deze zaak werd ingediend omdat u reeds lang een grondconflict had met Abdul Batan Miah een ex-lid van het parlement voor de 'Awami-League'. Op 30 juli 2011 zou u Bangladesh een tweede keer verlaten hebben. Via Dhaka zou u per vliegtuig naar Turkije zijn gereisd. Per boot zou u naar Italië zijn gereisd. Vanuit Italië zou u over land naar België zijn gekomen. U vroeg in België asiel aan op 21 september 2011.

U legde volgende documenten voor ter staving van uw asielrelaas: een origineel geboortecertificaat, fotokopieën van schooldiploma's, een originele studentenkaart, een originele lidkaart van de "BNP", originele documenten van Griekenland en gecertificeerde kopieën van juridische documenten aangaande de illegale wapenzaak.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie hecht het CGVS geen geloof aan uw beweerd lidmaatschap van de Bangladesh Nationalist Party ("BNP"). Hoewel u de hoofdprincipes van de "BNP" kon aangeven bleef u vaag en algemeen over de politieke standpunten van de "BNP" die verschillen van andere politieke partijen in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.10). U stelde dat de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh waarschijnlijk plaatsvonden op 6 januari 2009 (zie gehoorverslag CGVS p.11). Dit is echter foutief (zie document 2, blauwe map). Het is opmerkelijk dat u de laatste nationale verkiezingen foutief dateerde aangezien u beweerde toen te hebben gestemd én tevens trachtte u mensen te overtuigen om te stemmen voor de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.11). Op de vraag hoe u juist mensen kon overtuigen om voor de "BNP" te stemmen, kwam u niet verder dan de verklaring dat u het de mensen gewoon vroeg (zie gehoorverslag CGVS p.11). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan uw beweerde politieke activiteiten. Gezien er geen geloof kon gehecht worden aan uw politieke activiteiten, ondermijnt dit reeds uw bewering dat u omwille van uw politieke activiteiten vervolgd zou worden in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.17). Uw lidkaart van de "BNP" kan hier geen verandering in brengen aangezien deze kaart niet aangeeft wanneer u lid werd én omdat documenten gepaard moeten gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier het geval niet was (zie document 4, groene map).

Voorts was uw vrees voor vervolging tweeledig. Enerzijds kende u een vrees voor de 'Awami-League' omdat er een valse moordzaak tegen u zou ingediend zijn. Anderzijds hebt u een vrees voor Abdul Batan Miah omwille van een grondconflict en zijn vermoedelijk verband met de rechtszaak aangaande illegale wapens die tegen u werd ingediend.

Aangaande de beweerde valse moordzaak tegen u dient opgemerkt te worden dat u hiervan geen enkel document neerlegde. Het is opmerkelijk dat u van de beweerde moordzaak geen documenten neerlegde aangezien u wel documenten neerlegde aangaande de illegale wapenzaak. Dit is des te opmerkelijk aangezien u aangaf dat uw vriend een advocaat voor u regelde om u deze documenten te bezorgen (zie gehoorverslag CGVS p.9). Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat de advocaat u of uw vriend geen documenten betreffende de moordzaak kon bezorgen. Bovendien hebt u ook geen moeite gedaan om uw advocaat zelf te contacteren (zie gehoorverslag CGVS p.9). U had aan uw vriend waarmee u nog recent contact had, het adres of telefoonnummer van uw advocaat kunnen vragen (zie gehoorverslag CGVS p.8). Daarenboven is uw kennis aangaande de beweerde moordzaak beperkt. Hoewel u wist wat het wetsartikel is voor moord, bij welke rechtbank de zaak hangende is en hoeveel beschuldigden er waren, wist u een aantal evidente elementen van de beweerde rechtszaak niet (zie gehoorverslag CGVS p.15). Zo kende u de rechter niet bij naam (zie gehoorverslag CGVS p.15). U weet niet welke documenten reeds uitgevaardigd zijn aangaande uw beweerde zaak (zie gehoorverslag CGVS p.15). U wist niet of er reeds een hoorzitting heeft plaatsgevonden (zie gehoorverslag CGVS p.15). Noch wist u wie de 'investigating officer' was (zie gehoorverslag CGVS p.15). U had meer informatie kunnen vragen aan uw vriend die op zijn beurt advies had kunnen vragen aan de advocaat. U stelde dat uw vriend moest werken en niet met de advocaat kon praten (zie gehoorverslag CGVS p.15). Dit is echter geen afdoende reden aangezien uw vriend op eerdere of latere tijdstippen nog contact had

kunnen opnemen met de advocaat. U hebt zelf niets gedaan toen u nog in Bangladesh was om u naar de zaak te informeren (zie gehoorverslag CGVS p.15). Aangezien u deze zaak dusdanig vreesde dat u uw land ontvluchtte mag van u verwacht worden dat u zich ten minste informeerde naar de stand van zaken in de beweerde rechtszaak. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de beweerde moordzaak. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan het krantenartikel betreffende de protestmanifestatie. Het krantenartikel is ook niet volledig en u bracht niet de volledige krant mee (zie document 6, groene map).

Wat uw vrees voor Abdul Batan Miah betreft omwille van een grondconflict dient opgemerkt te worden dat u van uw beweerde gronden geen enkel document neerlegde (zie gehoorverslag CGVS p.16). Wat hier ook van zij, u vermoedt dat Abdul Miah achter de illegale wapenzaak zit (zie gehoorverslag CGVS p.16). Wat deze beweerde rechtszaak betreft, merkt het CGVS op dat u niet weet wie de 'investigating officer' is, noch wist u de naam van de rechter (zie gehoorverslag CGVS p.17). U weet niet wanneer de eerste of laatste hoorzitting plaatsvond (zie gehoorverslag CGVS p.17). U wist ook niet welke juridische documenten u voorlegde aan het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p.13). U denkt dat er waarschijnlijk een arrestatiebevel bijzit (zie gehoorverslag CGVS p.16). Het is vreemd dat u daar niet zeker van bent en dat u de overige documenten niet kon benoemen aangezien u beweerde de documenten te hebben gelezen (zie gehoorverslag CGVS p.13). Gezien uw oppervlakkige kennis en uw beperkte interesse kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor deze illegale wapenzaak. Deze vaststelling ondermijnt het geloof in de authenticiteit van de door u voorgelegde documenten. Het CGVS voegt hier nog aan toe dat het in Bangladesh makkelijk is om aan valse documenten te geraken (zie document 1, blauwe map). Het CGVS hecht dan ook geen enkel geloof aan de beweerde rechtszaak en uw beweerde problemen met Abdul Batan Miah.

Vervolgens kan er weinig geloof worden gehecht aan uw beweerde reisweg. U zou per vliegtuig naar Turkije gereisd hebben (zie gehoorverslag CGVS p.4). U beweerde dat u zonder documenten reisde. De smokkelaar zou een paspoort gehad hebben maar u zou dat nooit in uw handen gehad hebben. Het is weinig waarschijnlijk dat u zo'n reis ondernam zonder iets te weten van de gebruikte reisdocumenten (zie gehoorverslag CGVS p.5). U kende ook geen details van het schip waarmee u naar Italië zou gereisd zijn (zie gehoorverslag CGVS p.5). Noch kende u landen of steden waar u door reisde van Italië naar België (zie gehoorverslag CGVS p.6).

Aldus kon u uw asielrelaas niet aannemelijk maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw geboortecertificaat kan aanvaard worden maar is een document zonder foto zodat u uw identiteit niet ontegensprekelijk aannemelijk kunt maken (zie document 1, groene map). Uw schooldiploma's en studentenkaart voegen niets wezenlijks toe aan uw asielrelaas (zie document 2 en 3, groene map). De documenten uit Griekenland kunnen aanvaard worden maar daar wordt verwezen naar MD. Mazrul Islam terwijl u beweerde dat uw volledige naam MD. Nasrul Islam is (zie document 5 en 1, groene map). Uw envelop kan zondermeer aanvaard worden (zie document 8, groene map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De middelen

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste en enig middel de schending aan van artikel 1, A, 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen en de artikelen 48 en volgende van de Vreemdelingenwet, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.1.1.1. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, is de Raad van oordeel dat hij niet kan worden bijgetreden om de volgende redenen: het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

Verzoeker voert aan dat op de officiële documenten uit Griekenland een verkeerde naamsvermelding werd gemaakt. Verzoeker bevestigt dat zijn familienaam "Islam" is en zijn voornaam "MS M." en niet "MD N.". Uit de neergelegde geboorteakte blijkt echter dat ook daar de naam "MD N. I." voorkomt en dat tijdens het gehoor de verzoeker stelde "M. (MD.) N. I." te heten (CGVS gehoorverslag p. 2). Deze naam werd door verzoeker ook steeds gebruikt in zijn contacten met de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Zoals het Commissariaat-generaal stelt, worden de documenten inzake zijn verblijf in Griekenland niet betwist. De verkeerde naamsvermelding doet geen afbreuk aan de door de Raad gedane vaststellingen inzake het asielrelaas van verzoeker.

Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat de Commissaris-generaal zich heeft gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De verzoeker werd, met het oog op het invullen van de vragenlijst ter voorbereiding op het gehoor bij de verwerende partij gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze ingevulde vragenlijst werd door verzoeker ondertekend, waarmee hij te kennen gaf dat de door hem verstrekte inlichtingen oprecht zijn. Tijdens het gehoor bij de verwerende partij kreeg de verzoeker de kans om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, waarbij hij zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een ander persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker maakte geen opmerkingen betreffende het gehoor bij het Commissariaat-generaal. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.1.1.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker niet preciseert welk artikel van de wet van 29 juli 1991 hij *in casu* geschonden acht, blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Derhalve voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153). Ingevolge artikel 49/3 Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 Vreemdelingenwet, en vervolging in het kader van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Daarbij moet in acht worden genomen wat volgt :

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006,

nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2. Onderzoek van de asielaanvraag in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet m.b.t. de vluchtelingenstatus

2.2.1. Met betrekking tot de vervolgingsvrees die is ingegeven door het feit dat tegen verzoeker een rechtszaak wegens moord zou zijn ingediend wegens zijn lidmaatschap van het BNP, voert hij aan dat in zijn hoofde wel een gegronde vrees voor vervolging bestaat en dat zijn verklaringen en aangebrachte stukken daartoe voldoende zijn. Hij is het niet eens met de motivering van de weigeringsbeslissing, met name de stelling dat hij niet voldoende kennis heeft van de BNP, dat hij niet aantoonde vervolgd te worden wegens moord en illegaal wapenbezit.

2.2.1.1. De verzoeker betoogt dat wat betreft zijn lidmaatschap van het BNP, zijn lidmaatschapskaart het belangrijkste bewijs vormt. De lidkaart geeft echter niet aan wanneer verzoeker lid werd. Het is op zich ook geen bewijs van het beweerde actieve engagement van verzoeker en wordt niet ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Van verzoeker die beweert politiek geëngageerd te zijn kan een redelijke kennis verwacht worden over de BNP alsook een toelichting over zijn engagement, met name hoe hij mensen overtuigde om voor het BNP te stemmen en propaganda voerde. Ook al geeft verzoeker aan dat hij geen ideologische lijnen uittekende voor de partij, dan nog slaagt hij er niet in om zijn beweerde profiel als harde werker achter de schermen voor de BNP, en dit sinds 2004, aannemelijk te maken. Uit het gehoorverslag blijkt dat hij enkel de hoofdprincipes van het BNP kon weergeven (gehoorverslag CGVS p. 10) en dat hij zeer vaag bleef wat betreft zijn taak om stemmen te ronselen voor het BNP (gehoorverslag CGVS p. 11). Van iemand die mensen overtuigt om voor de BNP te stemmen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de verschillen tussen BNP en andere politieke partijen op een meer concrete wijze kan duiden alsook op een meer doorleefde wijze verklaringen kan afleggen omtrent de wijze waarop hij mensen overtuigde om voor de BNP te stemmen. Verzoekers argument dat hij het tijdstip de laatste verkiezingen in Bangladesh foutief duidde als gevolg van een materiële vergissing, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker zijn beweerd politiek engagement niet aannemelijk maakt. Van een asielzoeker die zich expliciet beroept op zijn profiel als lid van het BNP kan immers worden verwacht dat hij met meer precisie en accuraatheid kan vertellen over zijn partij en zijn activiteiten. Het feit dat hij kort na de feiten Bangladesh heeft verlaten en reeds "geruime tijd" in België verblijft, in casu minder dan een jaar, kan daar niet anders doen over denken.

2.2.1.2. De verzoeker vreest vervolging vanwege een rechtszaak die tegen hem werd ingespannen en waar hij valselijk wordt beticht van de moord van een lid van de Awami-league tijdens een manifestatie. De geloofwaardigheid van dit probleem wordt reeds aangetast door de ongeloofwaardigheid van het beweerde politieke engagement waaruit het probleem voortvloeit. Bovendien legt verzoeker geen enkel document voor m.b.t. deze rechtszaak en is hij geheel onwetend over cruciale elementen (bv. naam van 'investigating officer', naam van rechter, welke documenten zijn reeds uitgevaardigd, wanneer heeft hoorzitting plaats) met betrekking tot zijn vermeende vervolging wegens moord (gehoorverslag CGVS p. 15). Van verzoeker mag worden verwacht dat hij een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn rechtszaak toont aangezien dit feit aan de grondslag lag van zijn vlucht uit Bangladesh. Het tijdsverloop sinds zijn vertrek uit Bangladesh, in casu minder dan een jaar doet daar, zoals reeds gezegd, geen afbreuk aan. In het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht moet verzoeker een poging ondernemen om zijn relaas te staven. Verzoeker heeft ruim de tijd gehad om een begin van bewijs voor te leggen, wat niet het geval is. Verzoeker verklaart tot op heden er niet in geslaagd te zijn om contact op te nemen met zijn raadsman in Bangladesh. Hij toont echter niet aan alles daartoe in het werk te hebben gesteld en verantwoordt dus het ontbreken van documenten of kennis over het verloop van de rechtszaak niet. Het feit dat verzoeker niet aantoonde om op zijn minst ernstige en veelvuldige pogingen te ondernemen om informatie te vergaren over de rechtszaak, die mee aan de basis ligt van zijn persoonlijke problemen, ondermijnt de ernst van de vermeende vrees voor vervolging en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Verzoeker benadrukt dat hij een krantenartikel (administratief dossier, stuk 13) heeft aangebracht waaruit zijn verhaal blijkt. Het negeren daarvan is volgens verzoeker onzorgvuldig. Echter, aangezien verzoeker nalaat het volledige artikel op zich aan te brengen, alsook de krant waarin het artikel verschenen is, kan de authenticiteit van het artikel niet worden nagegaan. Een krantenartikel is daarenboven geen officieel document dat als bewijs van een ingespannen rechtszaak kan dienen. Bovendien is het voorleggen van een krantenartikel in een originele krant het bewijs dat het artikel gepubliceerd is, maar het houdt op zich nog geen bewijs in van de erin vermelde feiten. Het voorgelegde krantenartikel is met andere woorden op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen.

2.2.2. Verzoeker vreest voorts vervolging vanwege een rechtszaak die tegen hem werd ingespannen en waar hij valselijk wordt beticht van wapenbezit. Deze rechtszaak is volgens hem het gevolg van een grondconflict. Ook met betrekking tot deze feiten stelt de Raad samen met de verwerende partij vast dat de verzoeker tijdens het gehoor geheel onwetend over cruciale elementen (bv. naam van 'investigating officer', naam van rechter) en cruciale momenten (wanneer heeft eerste/laatste hoorzitting plaats) in zijn gerechtelijke vervolging wegens moord (gehoorverslag CGVS p. 17). Zijn gebrekkige kennis over deze rechtszaak en de ongeloofwaardigheid die daaruit voortvloeit wordt niet hersteld door de documenten die door verzoeker werden neergelegd (administratief dossier, stuk 13), aangezien verzoeker in eerste instantie niet precies wist welke documenten hij juist neerlegde terwijl hij wel verklaarde ze te hebben gelezen (gehoorverslag CGVS, p. 13 en 16). Later verduidelijkt hij dat er waarschijnlijk wel een arrestatiebevel tussen zat (gehoorverslag CGVS, p. 17), maar verzoeker geeft daarmee de indruk zich te laten leiden door een beredeneerde gok eerder dan door daadwerkelijke en te verwachten kennis van de documenten die hij neerlegde ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Van een asielzoeker die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij zijn land van herkomst ontvlucht, mag worden verwacht dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht en minstens de informatie en documenten die hij dienaangaande bekomt, grondig bestudeert, omdat het hem een zo correct mogelijk beeld kan geven van het risico dat hij loopt bij een terugkeer naar het land van herkomst. De neergelegde documenten worden bovendien niet ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Ten overvloede merkt de Raad samen met de verwerende partij op dat uit de stukken van het dossier blijkt dat in Bangladesh een hoge prevalentie van (ver)vals(t)e documenten bestaat waar vaak corruptie mede aan de oorsprong ligt. (zie administratief dossier, stuk 14). Gegeven de gebrekkige kennis omtrent de neergelegde documenten, de ongeloofwaardige verklaringen die ermee gepaard gaan en de algemene achtergrond inzake valse documenten in Bangladesh, komen de neergelegde documenten dan ook niet voor als authentiek, zoals terecht in de bestreden beslissing wordt vastgesteld. Dat niet daadwerkelijk is bewezen dat de stukken vals zijn mag de verwerende partij er niet van weerhouden ze niet in aanmerking te nemen als bewijsstukken: aan documenten kan immers ook om andere redenen dan een bewezen valsheid bewijskracht worden ontzegd, zoals in casu.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in is geslaagd de hierboven besproken determinerende - want alle betrekking hebbend op de kern van verzoekers asielrelaas- motieven te weerleggen. Verzoekers argument aangaande de reisweg is overtollig, zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. In acht genomen wat voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Onderzoek van de asielaanvraag in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet m.b.t. de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker voert geen specifieke argumentatie inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en bij gebrek aan andere elementen, worden er geen zwaarwegende gronden in hoofde van de verzoeker aangetoond om aan te nemen dat hij bij zijn terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker nog aanvoert dat het redelijkheidsbeginsel is miskend, doordat de verwerende partij op grond van de voorhanden zijnde feitelijke gegevens niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen, dient erop gewezen dat het redelijkheidsbeginsel enkel dan is geschonden,

wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop ze is gebaseerd.

2.5. Het enig middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS